

РЕШЕНИЕ

№ 7612

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 15.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **9492** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на П. А. В., чрез адв. Ю. Л. Д., срещу писмо изх. № ВОП02-77/15.09.2022 г. на министъра на земеделието, с което е отказано предоставяне на достъп до обществена информация по искане с вх. № УРИ 1661476708861-26.08.2022 г., подадено чрез платформата за достъп до обществена информация по чл. 15в от ЗДОИ, регистрирано в министерство на земеделието с вх. № ВОП02-77/26.08.2022 г.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно като издадено в нарушение на изискванията за форма, при допуснати нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материално-правните разпоредби. Твърди се, че органът е допуснал смесване на фактическите и правните основания, които са послужили за постановения отказ. Излагат се доводи за отменителни основания по чл. 146, т. 2, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК. Претендира разности за адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата (ЗАДв).

Ответникът – министърът на земеделието, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендира разности по делото.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, прие за установено следното от фактическа и правна страна:

С решение № 2340/14.03.2022 г. постановено по адм. дело № 6554/2021 г. на Върховен административен съд е обявена нищожността на Методика за намаляване и отказване на годишните агроекологични плащания по мярка 2014 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 – 2013 г.

В тази връзка със заявление за достъп до обществена информация с вх. № ВОП02-77/26.08.2022 г., подадено от П. А. В., е поискано от министерство на земеделието предоставянето на достъп до следната обществена информация относно това дали е извършена преценка (анализ) на правните последици, възникнали от прилагането на отменен административен акт, какви правни последици са установени като подлежащи на уреждане и уредени ли са служебно, и ако да, с какъв акт и по какъв начин. Иска се информация за това дали има постъпили искания за уреждане на правните последици от отменения акт, както и информация за това какво е произнасянето на органа по тях. Направено е искане за предоставяне на всички електронни документи, съхранявани от органа, имащи връзка с поставените по-горе въпроси от страна на жалбоподателката.

С оспореното писмо ответникът е отказал достъп до информацията с мотиви, че същата е очертана общо, тъй като не са конкретизирани поставените въпроси, както и че част от исканата информация, предполага предоставянето на лични данни и документи, засягащи трети лица. Административният орган е изложил доводи и че поисканият достъп до информацията има частен характер.

Жалбата е допустима, като подадена срещу подлежащ на оспорване пред съда административен акт, от лице с правен интерес, засегнато неблагоприятно от акта, доколкото достъпа до търсената от него обществената информация е отказан и в преклузивния 14-дневен срок за оспорване. По съществото жалбата е основателна.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация. Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и ал. 2 на закона. Съобразно тази законова дефиниция, министърът на земеделието е задължен субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, следователно оспореният отказ е постановен от компетентен орган.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 ЗДОИ) и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл.11 ЗДОИ). Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до

служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл. 13, ал. 2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл. 37, ал. 1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация, а именно, когато : 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

В случая е поискана информация от министъра на земеделието относно това, какви действия са предприети за отстраняване на настъпилите правни последици, след отмяната на подзаконов нормативен акт Методика за намаляване и отказване на годишните агроекологични плащания по мярка 2014 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 – 2013 г.

Като фактически основания за постановения отказ са посочени от една страна съображения, че се изисква информация, която е очертана общо и не се следва от нормативни актове, а от друга страна, че документът „акт за уреждане на правни последици“ попада в предметния обхват на чл. 13, ал. 2 ЗДОИ, съгласно който достъпът до обществена информация може да бъде ограничен. Наред с това са изложени мотиви, че така поисканата информация касае лични данни на трети лица.

В отказа се сочи, че министърът на земеделието не е компетентен да урежда съответния кръг от обществени отношения, които са били предмет на отменената методика, поради което и не следва да издава акт по смисъла на чл. 195, ал. 2 АПК. Така от оспореното решение не става ясно дали са уредени правните последици от отменената Методика за намаляване и отказване на годишните агроекологични плащания по мярка 2014 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 – 2013 г. съгласно изискването на чл. 195, ал. 2 АПК.

Същевременно като основание за постановения отказ се сочи, че търсената информация е много обща, без по делото да има данни административният орган, на основание чл. 29, ал. 1 ЗДОИ, да е дал указания на заявителя да уточни предмета на исканата обществена информация. В случая министърът е приел, че очертаната информация е с ясен предмет, поради което е следвало да отговори на поставените въпроси общо, дали е извършил действия по уреждане на правните последици, възникнали от прилагането на отменената методика, без да предоставя документи и/или информация, ако тя засяга правната сфера на трети лица.

По отношение на искането за предоставяне на информация относно това дали са постъпвали искания за уреждане на правните последици от отменената методика и какво е произнасянето по тях, съдът намира, че то е ясно формулирано, и органът е могъл да даде отговор без да засяга правата на трети лица. Дадената информация може да бъде сведена до това дали са постъпвали искания, без се конкретизират

лицата от които са постъпили исканията. От друга страна като основание за постановения отказ е посочено, че така формулирано искането предполага предоставяне на лични данни на трети лица. Съгласно чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ, основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация - официална и служебна е налице, и в случая когато достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

Случаите в ЗДОИ, когато исканата информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ, са два: когато тя съдържа лични данни на това лице или когато представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци. В първия от тях, при несъгласие за предоставянето ѝ от страна на третото лице органът, на основание чл. 31, ал. 4 ЗДОИ, предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице.

В конкретния случай съдът намира, че не са налице основанията по чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ. Видно от цитираната норма задължение служебно на административния орган е да изследва дали са налице всички предпоставки за отказ по посочената разпоредба, дадени кумулативно, а именно дали се засяга интерес на трето лице, дали има негов отказ и на последно място дали исканата информация има надделяващ обществен интерес, съобразно легалната дефиниция на това понятие. Следователно за административния орган е възникнало задължение за изследване на обстоятелствата дали е налице съгласие на третите лица и при липса на такова – дали е налице надделяващ обществен интерес. На следващо място съдът счита, че от оспорения отказ не става ясно дали въобще има подадени до министерството такива искания, от кого са подадени и какво е произнасянето по тях и едва тогава административният орган следва да пристъпи към въпроса за тяхното съгласие за предоставянето на тази информация. Като не е направил това, а формално се е позовал на обстоятелството, че търсената информация представлява лични данни на трети лица, административният орган е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила, а именно на чл. 35 от АПК – решението е издадено без да са изяснени и обсъдени всички фактически обстоятелства от значение за случая.

Съдът намира, че от така изложените фактически основания посочени в оспорваното решение не става ясно на кое точно основание от разпоредбите на ЗДОИ е отказан достъп до обществена информация на жалбоподателката.

В резултат на гореизложеното съдът счита, че изложените в мотивите на оспорваното решение фактически основания не осъществяват визираните в чл. 37, ал. 1 ЗДОИ правни основания за отказ за предоставяне на обществена информация. Решението е постановено при съществено нарушение на административно производствените правила и при неправилно приложение на материалния закон, поради което следва да се отмени и преписката да изпрати на административния орган за ново произнасяне.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК основателна е претенцията на жалбоподателката за присъждане на направените по делото разноски за държавна такса в размер на 10 лева.

Съдът следва да осъди министерство на земеделието, в чиято структура се намира органът – ответник по делото, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАДв., да заплати на адвокат Ю. Л. Д. адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева, който размер е определен в съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2014 г. за минималните

размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, Второ отделение, 50 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ отказ на министъра на земеделието за предоставяне на достъп до обществена информация по искане със заявление с вх. № ВОП02-77/26.08.2022 г., подадено от П. А. В., обективиран в писмо изх. № ВОП02-52/21.08.2020 г.

ИЗПРАЩА преписката на министъра на земеделието за ново произнасяне при спазване на законоустановените срокове и при съобразяване указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието да заплати на П. А. В., ЕГН [ЕГН], разноски в размер на 10 (десет) лева.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието да заплати на адвокат Ю. Л. Д., с личен номер [ЕГН] при Софийска адвокатска колегия, адвокатско възнаграждение в размер на 1000 (хиляда) лева.

Решението е окончателно и съгласно чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ не подлежи на касационно обжалване.

Съдия: